

A gönül otur gönülden haberlilerin yanına,
Yürü taze çiçekleri olan ağacın altına.
Bu aktarlar çarşısında işsizler misali gezme,
Öyle biriyle otur ki şeker olsun dükkânında.
Terazin yoksa çok geçmez keser yolunu herkes,
Sahte parayı süsler de sanırsın altın var onda.
Gelirim, diye yankesicilikle kapıda oturtur seni,
İki kapılıdır o ev, oturup bekleme kapıda.
Tas getirip oturma her kaynayan kazan başına,
Çünkü başka şey vardır her kaynayan kazanda.
Her kamışta şeker olmaz, her altın bir üstü olmaz,
Bakış bulunmaz her gözde, inci olmaz her denizde.
İnle ey şakıyan bülbül, çünkü sarhoşlar inlerse,
Tesir eder, tesir eder sert taşlara, kayalara.
Sığmazsan bırak başını; nitekim iğne gözüne,
Başı vardır da ondandır eğer iplik sığmıyorsa.
Kandildir bu uyanık gönül, onu eteğinle kuru,
Bu yelden, bu havadan geç, fitne vardır bu havada.
Yelden geçip gittiğinde yerleşirsin bir pınara,
Arkadaş olursun gani gönüllü bir dosta.
Sen gani gönüllü olunca yeşil ağaca benzersin,
Ki daim yeni meyve verir, sefer eder gönül içre.